

ROSKAKAĆ (1) *vb pf*

3 sg m *praet* roskákãł.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Namówić, sprowokować kogoś do tańca, zabawy [kogo]: IAkoś mi iuż ťkaczefz ťłábo/ Folguy ťobie miła Bárbáro [*oczekiwane: babo*] profzẽ ciẽ. Czárt roskakał tego ťwátá/ Niedba nic choć kto ma ladá [*oczekiwane: lata*] co przed ťobą. *KochFr* 16.

Formacje współrdzenne cf SKAKAĆ.

AĆ